

ÚVOD

Předmětem této práce je hlavně kritika pragmatistické gnoseologie. Soustředujeme se na tyto otázky proto, že gnoseologie je jádrem celého pragmatismu. Další závažnou stránkou pragmatismu — řešením jeho filosoficko-antropologické problematiky — se práce zabývá spíše jen okrajově. Nejdůležitějšími částmi jsou třetí, čtvrtá a pátá kapitola, které se týkají pragmatistického pojetí zkušenosti a praxe, pragmatistické koncepce pravdy a některých otázek obecné metodologie vědy.

V popředí pozornosti jsou zejména názory W. Jamese a J. Deweyho, poněvadž James a Dewey jsou hlavními autory pragmatistické gnoseologie a zároveň hlavními představiteli amerického pragmatismu. Z evropských pragmatistů se práce zabývá především F. C. S. Schillerem, který má vedle Jamese a Deweyho na koncipování pragmatistické gnoseologie nejvýznamnější podíl.

Vlastnímu pojednání o gnoseologických otázkách je třeba předeslat alespoň stručný celkový výklad o pragmatismu. Začínáme tudíž kapitolou o historii pragmatismu a jeho sociální podstatě.